

Bilag til Bet. o. Lovf. om Til. t. Postlov af 5. April 1888 m. m.

fra den 1. Oktober d. A. i Kraft traadte Portonedsættelse for Postanvisninger og Postoprævninger til Ind- og Udlandet samt for Breve til Udlandet vil medføre en ret betydelig Nedgang i Indtægterne, i hvilken Forbindelse man — dog med Bemærkning, at der ikke kan drages sikre Slutninger fra en enkelt Maanedes Regnskab — skal oplyse, at Regnskabet for Oktober Maaned d. A., sammenlignet med Oktober f. A., kun udviser en Indtægtsstigning af 5,8 pCt., medens Stigningen i de andre Maaneder af indeværende Finansaar som ovenfor anført har været 10,3 pCt. Endvidere vil den fra den 1. November d. A. i Kraft traadte ny Kontorholdslov medføre en ret betydelig Forøgelse af Udgifterne, og Landpostpensionsloven, der i den Tid — fra 1. April f. A. —, i hvilken den har været gældende, endnu ikke har medført nogen Udgiftsstigning, idet Udgiften til Landpostpensionerne hidtil er bleven dækket af det i Landpostbudenes Lønninger indeholdte 5 pCt. Lønningsafdrag, vil, naar den efterhaanden kommer til at virke i sin fulde Udstrækning, medføre en Udgiftsforøgelse af ca. 400,000 Kr. aarlig.

Naar hertil føjes, at det sidste Finansaars store Overskud, 1,715,000 Kr., til Dels er fremkommet ved, at forskellige bevilgede Summer, saasom til Aalborg og Esbjerg Postbygninger, kun for en mindre Del ere komne til Udgift i Finansaaret, samt at Postvæsenets stærke Udvikling ogsaa i kommende Aar vil medføre en meget betydelig Udgiftsstigning, navnlig til ny Postbygninger (f. Eks. til Løsning af Postgaardforholdene i København), vil det ses, at der under de nu bestaaende Lønnings-, Kontorholds-, Portolove o. s. v. ikke er Mulighed for at beregne Overskuddet til mere end 1,500,000 Kr. aarlig.

Da man fra dette Tab maa regne $\frac{1}{2}$ Million Kr. til Postvæsenets Administration, Revision og Pensionsvæsen, bliver altsaa det egentlige Overskud kun ca. 1 Million Kr., og da den Merudgift, som Postvæsenets Andel i Loven om Tjenestemændenes Lønning, og den Merudgift, som Landpostbudenes Lønningslov vil medføre, beløbe sig til $1\frac{1}{4}$ Million Kr., vil det ses, at man altsaa i Virkeligheden maa regne med et Underskud paa Postvæsenets Budget, hvis der ikke skaffes ny Indtægter.

ad 4. Man maa saaledes anse de i Lovforslag Nr. 10 om Tillæg til Postlov Nr. 57 af 5. April 1888 med senere deri foretagne Ændringer m. m. paaregnede forhøjede Indtægter for nødvendige, hvis det er Hensigten vedblivende at have nogenlunde Sikkerhed for, at Postvæsenets Budget kan holdes paa den sikre Side, hvilket Krav har været stillet ved Forslagets Udarbejdelse.

I øvrigt skal man i Anledning af det ærede Udvalgs Bemærkning om Frimærkerabatten særlig med Hensyn til denne bemærke:

Adskillige Lande, saasom England, Tyskland, Nordamerika og Belgien, have aldeles ingen Frimærkerabat, men Ordningen er f. Eks. i England den, at de af Postbestyrelsen i de større Byer, i Forretninger og lignende Steder etablerede Brevindleveringssteder, der sædvanligvis bestyres af Kvinder, tillige tjene som Frimærkeudsalgssteder, medens der i Tyskland af Postbestyrelsen ydes visse private Forretninger en Godtgørelse for at forhandle Frimærker.

De fleste Lande give dog en Frimærkerabat, der dog intetsteds er saa høj som her i Landet.

Saa vidt vides, give saaledes Norge og Grækenland næst efter Danmark den højeste Rabat, nemlig 2 pCt., medens andre Lande, saasom Sverige, Nederlandene og Svejts, kun give 1 pCt. Den samme Godtgørelse gives i Frankrig og Italien — i hvilke Lande Regeringen har Tobaksmonopol — de Tobakshandlere, der dersteds forhandle Frimærker, og det samme gives i Østerrig og Ungarn til de autoriserede Frimærkeforhandlere.

Naar man derfor her i Landet beholder en Frimærkerabat af 2 pCt., er man formentlig paa den rette Side, idet der med denne Rabat sikkert vil kunne gøres Regning med, at der vedblivende vil være et tilstrækkeligt Antal Forretningsfolk, der vil forhandle Frimærker. Man maa derfor vedblivende finde det heldigt og paakrævet ogsaa paa dette Omraade at gennemføre det her foreslaaede — med den i Lovforslaget nævnte Godtgørelse til Postfunktionærerne — og saaledes søge nogen Dækning for de forøgede Udgifter, som den foreslaaede Lønningslov medfører.